

פְּנִינִים נְפִלְאִים וּמְתוּקִים עַל הַפְּרָשָׁה

זֶרַע שְׁמִשׁוֹן

מתוך הספר המסגל "זרע שמשון" שחברו המקבל האלקי הקדמון רבי שמשון חיים ב"ר נחמן מיכאל נחמני זכר צדיק וקדוש לברכה. אשר בקש שילמדו בספרו והבטיח ישועות רבות למקמי בקשתו.



פְּרֶשֶׁת שְׁמוֹת תשפ"ג • גְּלִיוֹן 222

תּוֹרַת שְׁמִשׁוֹן



קֶדֶם שִׁצְעָקוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵל ה' לֹא הָיוּ רְאוּיִים לְגֹאֲלָהּ

וַיְהִי בַיָּמִים הַרְבִּים הֵהֱם וַיָּמֹת מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיֵּאָנְחוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעֲבָדָה וַיִּצְעֲקוּ וַתַּעַל שׁוֹעַתָם אֶל הָאֱלֹהִים מִן הָעֲבָדָה (שמות ב, כג). רבנו הזרע שמשון זלה"ה מבאר: קדם שִׁצְעָקוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵל ה', לֹא הָיוּ רְאוּיִים לְגֹאֲלָהּ כֻּלָּל וְכֻלָּל, בְּמַכַּל שְׂכָן שְׁלֹא הָיָה לָהֶם שׁוֹם זְכוּת, כְּדַכְתִּיב (יחזקאל טז, ז) 'זֹאת עֵרֶם וְעָרִיב, וְאֶדְרָבָא, הַפְּרוּ בְרִית מִלְּךָ (שמו"ר א, ח). וְנִשְׁתַּקְּעוּ בְּעַבְדוּתָהּ זָרָה וּבִשְׁמָאוֹת מִצְרַיִם (שם ט, ב). ז"ה פְּרֶשֶׁת בְּשִׁלַּח נב, א). וְכִשְׁהִבְטִיחַ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְגֹאֲלָם, לֹא הִבְטִיחַ לְגֹאֲלָם כְּשִׁיחִיו רְשָׁעִים, וּמִבְּלִי שִׁצְעָקוֹ אֵלָיו, אֲלֵא לְגֹאֲלָם אִם יִזְכוּ, וְאִם לֹא יִזְכוּ בְּמַעֲשֵׂיהֶם, אֲבָל שִׁצְעָקוֹ אֵלָיו, וְאֵז יַעֲנֵם.

וְכֵן הָיָה, שְׁאִף שֶׁנִּצְוֶה מֹשֶׁה וְהָיָה מִתְקַן לְגֹאֲלָם, לֹא רָצָה לְגֹאֲלָם מִיָּד, אֲלֵא הִמְתִּין שְׁמוֹנִים שָׁנָה עַד שִׁיֵּאָנְחוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעֲבָדָה וַיִּצְעֲקוּ וַתַּעַל שׁוֹעַתָם וְכו' (שמות ב, כג), וְאֵז תִּכְרַף וּמִיָּד 'וּמֹשֶׁה הָיָה רַעַה' וְכו', 'וַיִּרְא אֱלֹהֵי וְכו' (שם ג, א-ב). (זרע שמשון' פרשתנו אות ח)

מֹשֶׁה רַבְּנוּ פָּעַל שְׁלֹא יִצְטָרְכוּ יִשְׂרָאֵל לְהַשְׁלִים הַגְּלוּת אֲלֵא אִם כֵּן יַחְטְאוּ

בְּגִמְרָא (ברכות ט, ב) 'אֶהְיָה אֲשֶׁר אֶהְיָה' (ג, יד), אָמַר לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמֹשֶׁה לֵךְ אָמַר לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל אֲנִי הֵייתִי עִמָּכֶם בְּשִׁעְבוֹד זֶה וְאֲנִי אֶהְיָה עִמָּכֶם בְּשִׁעְבוֹד מַלְכוּת אָמַר לְפָנָיו רַבְּנוּ שֶׁל עוֹלָם דִּיָּה לְצַרָה בְּשִׁעְתָהּ. אָמַר לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֵךְ אָמַר לָהֶם 'אֶהְיָה שְׁלַחֲנִי אֵלֵיכֶם'.

מִבְּאֵר הַזֶּרַע שְׁמִשׁוֹן אֵת עִמָּךְ הַעֲנִין: מֹשֶׁה רֹעֵה נֶאֱמַן הָיָה

וְהִלִּיץ טוֹב עַל יִשְׂרָאֵל, דִּיָּה לְצַרָה וְכו', כְּלוּמָר, אִף עַל פִּי שְׁאֵתָה מְדַלֵּג אֵת הַקָּץ, אֵין אֲתָה רִשְׁאֵי לְשִׁעְבָדִם פְּעָמִים אַחֲרִים, מִפְּנֵי קִשֵׁי הַשִּׁעְבוֹד שֶׁמָּרְרוּ אוֹתָם מִצְרַיִם, שְׁזָה הַשְׁלִים לְמַנִּין אַרְבַּע מֵאוֹת וּשְׁלִשִׁים שָׁנָה, וְהַצָּרָה יִתְרָה שֶׁל קִשֵׁי הַשִּׁעְבוֹד אִף עַל פִּי שְׁהִיתָה בְּשִׁעְתָהּ, דִּהֲיֵנוּ בְּזָמַן קָצֵר לְבַד, נְחָשֵׁב כְּזָמַן אַרְךָ וְכִתְשִׁלוּם כֹּל הַסֵּף.

וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הִסְכִּים עִמּוֹ, וּפְרַשׁ דְּבָרָיו הִרְאִשׁוּנִים, 'כֹּה תֹאמַר אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל' וְכו', שְׁלֹא יִהְיוּ מְכַרְחִים בְּזָה, אֲלֵא שֶׁהִבְרָרָה תִּהְיֶה בִּידֶם, שְׁאִם יִתְקַיְמוּ תְּמִיד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא יַחְטְאוּ, לֹא יִלְכוּ עוֹד בְּגִלוּת. וְכֵן הָיָה הָאֱמֶת, שְׁאֵלוֹ לֹא עָשׂוּ אֵת הַעֲגָל לֹא שְׁלֹטָה בָּהֶם אִמָּה וְלָשׁוֹן. (זרע שמשון' אות יב)



לומדים זרע שמשון וזוכים לישועה.



02-80-80-500
347-496-5657
www.zereshimshon.co.il

הספר שמחולל בלאות. אלפים נושעו בהבטחתו.

הטעם שבני לוי לא נכללו בגזרת השעבוד

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וְאָהֲרֹן תִּפְרָעוּ אֵת הָעָם מִמַּעֲשֵׂיו לְכוּ לְסַבְּלִיתֵיכֶם (ה, ד) פֶּרַשׁ רַשִׁי עַל פִּי דְבָרֵי חַז"ל, לְכוּ לְמִלְאֲכַתְכֶם שִׁישׁ לְכֶם לַעֲשׂוֹת בְּבִיתֵיכֶם, אֲבָל מְלֹאכֶת שִׁעְבוֹד מִצְרַיִם לֹא הָיָה עַל שְׁבִטוֹ שֶׁל לֵוִי.

וּמִבְּאֵר רַבְּנוּ הַזֶּרַע שְׁמִשׁוֹן זִלְזָה: הַטַּעַם שְׁלֹא הָיָה שִׁעְבוֹד מִצְרַיִם עַל שְׁבִט לֵוִי, הוּא מִכִּיּוֹן שֶׁהִגְלוּת נִגְזַר רַק עַל מֵי שִׁיטוֹל חֶלֶק בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב בַּמִּדְרָשׁ (ב"ר פב, יב, הוּבַא בְּרַשִׁי בְּרַשִׁית לו, ז) עַל הַפְּסוּק (בראשית לו, ו) 'וַיִּלְךְ אֶל אֶרֶץ מִפְּנֵי יַעֲקֹב אַחִיו, מִפְּנֵי שֶׁטָר חוֹב שֶׁל גְּזִירַת כִּי גַר יִהְיֶה זֶרַעַךְ הַמִּטָּל עַל זֶרְעוֹ שֶׁל יִצְחָק, אָמַר אֵלָיו לֵי מַכְאֵן, אֵין לִי חֶלֶק לֹא בְּמַתָּנָה שְׁנַתְנָה לוֹ הָאֶרֶץ הַזֹּאת וְלֹא בְּפִרְעוֹן הַשֶּׁטֶר. וְלִפִּי זֶה מוֹבֵן שֶׁרַק יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּטְלוּ חֶלֶק בְּאֶרֶץ מִחִיבִים לְקַבֵּל שִׁעְבוֹד, אֲבָל בְּנֵי לֵוִי שְׁלֹא נִטְלוּ חֶלֶק בְּאֶרֶץ פְּטוּרִים, וּמִשׁוּם כֵּן לֹא נִשְׁתַּעְבְּדוּ שְׁבִט לֵוִי בְּמִצְרַיִם. (זרע שמשון' פרשתנו אות טו)

הוצאת הגליון לעילוי נשמת
מרת מרים גיטל בת הרה"ח רבי בניציון ע"ה גאלדשטיין
נלב"ע כ"ג טבת תש"ע ת.נ.צ.ב.ה.
דרכת בנה הרה"ח ר' יעקב שלמה שלישי"א ותחנה הרה"ח ר' מנחם בנימין פאשקעס שלישי"א
שמחתים בבקיעות למען הפנת תורת זרע שמשון



הוצאת הגליון והפצתו לזכות
אהרון בן גיטל בילא
וכל משפחתו וכל הנלוים אליו
לשפע ברכה והצלחה גדולה וסיעתא דשמיא בכל מכל כל
זכות רבנו הבטוחותיו וברכותיו הכבודיות יעמוד להבתרך בכל

תורת חיים



פנינים מתורתו של האור החיים הקדוש -
הרה"ק רבי חיים בן עטר נלב"ע ט"ו תמוז תק"א

באור דקדוק הפסוק שאמר
'ואלה' בתוספת וא"ו

'ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את
יעקב איש וביתו באו' (א, א):

צריך לתן טעם מפני מה אמר הכתוב 'ואלה' בתוספת
וא"ו. ומבאר האור החיים הקדוש זלה"ה: 'ואלה' - וא"ו
מוסיף על הראשונים, מה ראשונים להם אברהם יצחק
יעקב ידעו והפירו בגלות וקבלו עליהם ועל זרעם, כמו
כן אלה.

בני יעקב ירדו למצרים בכונה תהלה
לסבל על הגלות

ויש להוסיף ולבאר טעם נכון לדעת לאיזה ענין חזר
הכתוב ומנאם אחר שכבר מנאם בפרישת ויגש בירידתם
למצרים. ורש"י ז"ל פרש, כי להודיע חבתם חזר ומנאם
במותם. אולם אין באור זה מספיק אלא לדרשה ולא
לפשטן של דברים.

אולם לפי דרכנו יתבאר היטב כי הכתוב יודיע טעם מנינם
שמונה הוא והולך בספר התורה מי ומי הבא לקבל גזרת
מלך לסבל על הגלות ולא פנה ערף כמעשה עשו הרשע
(בראשית לו) שהלך לו אל ארץ מפני יעקב, ודרשו ז"ל
(ב"ר פב) מפני שלא רצה לפרע את שטר חוב של הגלות.
ולכך אמר ואלה שמות וגו' הבאים מצרימה פרוש הבאים
לסבל על הגלות במצרים, 'את יעקב', אתו בדומין לו
בהספקמה אחת לפרע שטר חוב הגלות. וזה לך האות
'איש וביתו באו', כאדם שמכין עצמו על הדבר, ואלו
ירדו מצרים לסבה ידועה, לא היו עוקרים דירתם ובאים,
אלא היו באים ביאת עראי ורגליהם רגל ישרה לשוב
ארצה כנען.

וטעם שחזר לומר 'איש וביתו באו', ולא הספיק במה
שהקדים לומר 'הבאים מצרימה', נתבונן לעשות הפרש
בין המנוניים בפרשה לאנשי ביתם, כי אנשי ביתם אין כלם
בגדר זה. כי הם דוקא היו חפצים בדבר ולא כל בני ביתם.

פניני שמשון



פנינים ורעיונות ככתבם וכלשונם

כשם שנתמעטו שנותיו של יוסף בשביל רב ההנאות
והרבנות כך קשי השעבוד מעט ימי הגלות

ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את יוסף (א, ח). יש לדקדק,
אם כבר היה מפרסם שיוסף הוא בנו של יעקב ולא היה עבד, מה
תועלת היה לפרעה לעשות עצמו כאלו אינו יודע.

ויש לומר, במה שאמרו ז"ל (ברכות נה, א), מפני מה מת יוסף קדם
אחיו, לפי שנהג עצמו ברבנות. שהנה כתבו המפרשים, שקשי השעבוד
השלים למנין ת"ל שנים שהיה להם לישב במצרים, ועתה, שהכתוב
אומר שמלך מצרים קרא לעמו, ועשה עצה עם שריו כיצד לעשות
כדי שלא יעלו ישראל ממצרים, ובשביל כך הרבה להם קשי השעבוד,
אמר 'אשר לא ידע את יוסף', לא היה יודע שנתקצרו ליוסף ימי חייו
בשביל רב ההנאות ורב הרבנות, שלקח לעצמו יותר מן הראוי, ולפי
זה אף ישראל יתמעטו ימי גלותם בקשי השעבוד. (אות ד)

צריך להציל את משה כדי שיהיה המושיע

ותרד בת פרעה לרהץ על היאר ונערתיה הלכת על יד היאר ותרא את
התבה בתוך הסוף ותשלח את אמתה ותקחה (ב, ה). סוטה פרק קמא
(יב, ב), רבי אחא בר חנינא אמר, אותו היום ששה בסיון היה, אמרו
מלאכי השרת לפני הקדוש ברוך הוא, רבונו של עולם, מי שעתיד לקבל
תורה בהר סיני ביום זה, ילקח ביום זה, עד כאן.

ואיתא בילקוט שמעוני יחזקאל (רמז שנה) על פסוק (יחזקאל יח, ד) 'הנפש
החטאת היא תמות', שאלו לתורה חוטא מה ענשו, אמרה להם וביא
קרבו ויתכפר וכו'.

וכך אמרו מלאכי השרת, אף אם ישראל עתה חוטאים ואינם ראויים
להגאל, הלא לפי תשובת התורה התקון שלהם הוא להביא קרבן, אם
כן צריך שתתן להם מקום וסיוע שיוכלו להקריב קרבן, ולא לכלותם
ולהשחיתם, ומשום הכי ראויים הם להגאל לפי דעת התורה, ובשביל
זה צריך להציל את משה, כדי שיהיה המושיע שלהם. (אות ד)

הטעם ששלח הקדוש ברוך הוא לומר לפרעה
'דרך שלשת ימים נלך במדבר וזבחנו לה'

ומזה יצא לנו טוב טעם, במה ששלח הקדוש ברוך הוא לפרעה, 'שלח
את עמי ויחגו לי במדבר' (שמות ה, א) וכן 'דרך שלשת ימים נלך במדבר
וזבחנו לה' אלהינו' (שם ה, כג), דמה אכפת לתן טעם זה לפרעה, ולמצא
עלה זו. אלא, לפי שמדת הדין היתה מקטרגת על ישראל שהיו רשעים
והיו חיבים מיתה, משום הכי רצה לרמוז להם הקרבן, שעל ידי הקרבן
הם מתכפרים. וזהו הטעם שביציאתם ממצרים צוה להם דוקא על
הקרבן, דהינו קרבן פסח. (אות ח)

